

Petru Bogatu: Eu te-am făcut, eu te omor!

Scris de Chișinău, România de Est (Basarabia)/Romanian Global News
Marți, 08 Octombrie 2019

Două momente ale vieții politice din ultimele zile par să anunțe colapsul actualei guvernări de la Chișinău. Cel dintâi a fost creat de Igor Dodon, iar cel de-al doilea de APCE, scrie Petru Bogatu pe www.deschide.md, preluat de Romanian Global News.

Suspectele mărturisiri ale președintelui

Să le luăm pe rând. Nitam-nisam, a ieșit la rampă zilele acestea președintele republicii care a pus tunurile pe reforma juridică.

Șeful statului a dat de înțeles că reorganizarea Curții Constituționale a dat chix. El a recunoscut cu nonșalanță că judecătorii au fost numiți abuziv pe criterii politice. Și explică pe îndelete cum s-a ajuns în această situație jenantă.

În opinia sa, toată vina o poartă partidele de la guvernare care au făcut delegări politice. Totodată, președintele s-a grăbit să ne spună că el personal a fost împotrivă. Iar ca tacâmul dezvăluirilor să fie complet, Dodon a arătat cu degetul spre blocul ACUM.

El ne-a mărturisit discret că ar fi cerut ca în Curtea Constituțională să fie desemnați câștigătorii concursului. Numai că poziția sa ar fi fost neglijată de „parteneri care au insistat pe formatul politic”. Cu alte cuvinte, sugerează șeful statului, capul relelor este blocul ACUM care a promovat nu profesioniști, ci partizani.

„Au făcut o greșeală mare. Și arată urât”, conchide dezamăgit Dodon. La destăinuirile deloc întâmplătoare ale președintelui vom reveni puțin mai la vale, bineînțeles.

APCE bate șaua...

Acum însă să ne oprim asupra altui moment politic creat la Strasbourg în exclusivitate pentru Republica Moldova. După expirarea primelor 100 de zile de la schimbarea puterii de la Chișinău, Europa a tras linie asupra activității Guvernului Sandu. Și bilanțul nu-i tocmai pozitiv.

Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a votat deunăzi o rezoluție cu privire la Republica Moldova în care se arată îngrijorată de „lipsa de transparență” în procesul de selectare și numire a judecătorilor Curții Constituționale. Concomitent, actualei guvernări i se reproșează faptul că reforma se face în pripă, unele decizii și legi fiind adoptate fără să fie supuse expertizei Comisiei de la Veneția.

În rezoluție nu lipsesc și pasaje frumoase despre schimbările de la Chișinău, firește. Și asta era de așteptat. Guvernul este încurajat să combată corupția și să emancipeze justiția.

Totuși, critica acidă la adresa modului în care se face „dez-oligarhizarea” este grăitoare. Mentorii europeni, deși-s oameni cu dare de mână, bat șaua să priceapă iapă că ceva nu-i regulă.

Cum-necum, de departe lucrurile se văd mai bine. Europeanii știu din propria experiență că binele făcut cu forța se transformă în rău.

Salvatorii nechemați

Lumea e plină ochi de salvatori nechemați care nu au răbdare să spele societatea de păcate și vicii în cele mai murdare ape. Actuala guvernare creează impresia că dorește să igienizeze statul cât mai curând posibil fără să se îngrijească de propria igienă.

Nu încapă îndoială că regimul de la Chișinău este oligarhic. Numai că nu Plahotniuc l-a creat.

Petru Bogatu: Eu te-am făcut, eu te omor!

Scris de Chișinău, România de Est (Basarabia)/Romanian Global News
Marți, 08 Octombrie 2019

Plutocrația autohtonă a pus stăpânire în totalitate pe Republica Moldova încă sub președintele Lucinschi. În mandatul lui Voronin modelul clasic de funcționare a oligarhiei, stabilit în Republica Venețiană, a fost desăvârșit după calapodul Putin.

În locul Consiliului celor Zece din insulele lagunare care alegea dogele (președintele), puterea a fost monopolizată la Chișinău de șeful statului care era deasupra tuturor și oligarhii creați artificial de el. Aceștia și-au subordonat cleptocrații înfrânți sau marginalizați.

A trecut o linie roșie

Plahotniuc doar a preluat și consolidat sistemul oligarhic puternic înșurubat deja în structurile puterii. Plutocrația sub stăpânirea sa s-a identificat cu statul. Clanurile din spatele lui Filat sau Voronin, care au încercat , după 2009, să-și dispute supremația politică, au fost trecute pe linie moartă, fiind silite ori să se conformeze, ori să dea bir cu fugiții, precum Țopii.

Fostul lider al PDM și-a pus sistemul la adăpostul orientării sale euroatlantice. A crezut sincer că scutul geopolitic îl apără și nu poate fi penetrat.

Plahotniuc a trecut însă o linie roșie când nu doar a subordonat, ci și a privatizat statul într-un fel, transformându-l într-o plutocrație absolută în care granița dintre business și politic fusese ștearsă. Cum liderul unui atare regim nu poate fi controlat de nimeni, mentorii occidentali l-au abandonat.

Cu alte cuvinte, guvernarea PDM a căzut nu sub loviturile opoziției, ci sub povara propriului apetit nestăpânit. Plahotniuc în aceste împrejurări trebuia să plece oricum. El a fost retras de la guvernare și mutat peste Ocean în cadrul unui program de protecție a aliaților externi.

Premise false

Pentru o tranziție a puterii după alegeri nu era nevoie deci de o complicitate dintre un bloc

pro-european și un partid pro-Kremlin. ACUM avea posibilitatea să se alieze cu Partidul Democrat, așa cum cereau americanii inițial, pentru că acesta, orice s-ar spune, nu s-a vândut lui Putin și se afla de partea corectă a istoriei. PDM, în rând cu lumea, putea fi supus cu sprijin occidental procesului general de salubritate a statului.

Or coaliția cu PSRM a fost generată de premisele politice false ale Maiei Sandu și Andrei Năstase. Cum aceștia au indus ideea că Republica Moldova ar fi o dictatură obscenă care poate fi nu atât schimbată, cât răsturnată și eradicată prin curățarea totală a aparatului de stat, orice compromis cu PDM devenea imposibil și trimitea partidele PAS și PPDA direct în brațele partidei filoruse.

De situația creată a profitat cu brio Moscova care, secundată de Berlin, a încropit guvernarea ACUM/PSRM. Această coaliție contra naturii era sortită eșecului din start, întrucât modelele civilizaționale urmărite de ele sunt diferite și se bat cap în cap.

Cu sacii în căruță

Dodon, din ordinul lui Putin, s-a aliat cu Maia Sandu, nu pentru a asigura independența justiției, ci pentru a se debarasa de Plahotniuc, a reface influența rusă în Republica Moldova și a re-oligarhiza statul în favoarea Moscovei. Și el aproape că și-a atins astăzi toate obiectivele propuse.

Președintele pro-Kremlin, după cum puteți lesne observa, capătă pe zi ce trece tot mai multă siguranță și încredere. Se simte cu sacii-n căruță. Iată de ce, de la un timp încoace, începe să-și promoveze fățiș, nu pe ascuns, ca până mai ieri, propriile interese.

Nu mai face reverențe în fața tovarășilor de drum din blocul ACUM. Când este atacat de vreunul dintre partenerii de pe dreapta, nu adoptă un ton împăciuitor, ca pe vremuri, ci răspunde cu emfază și dispreț.

Nu s-a sinchisit, de exemplu, să-i facă frustrați pe Andrei Năstase și Maia Sandu când aceștia s-au arătat nesatisfăcuți de cuvântarea sa de la New York. Nu ascunde că Aeroportul

Petru Bogatu: Eu te-am făcut, eu te omor!

Scris de Chișinău, România de Est (Basarabia)/Romanian Global News
Marți, 08 Octombrie 2019

Internațional Chișinău și Portul Giurgiulești ar putea încăpea pe mâna unor investitori ruși.

Cine împarte tortul

Simptomatică este încercarea lui Dodon de a da toată vina pentru politizarea Curții Constituționale pe blocul ACUM. Mărturisirile sale surprinzătoare pe această temă au o dublă semnificație.

Pe de o parte, președintele republicii are deja forța să monopolizeze întreaga putere în stat și să concentreze interesele oligarhice în jurul său. Altfel spus, el este pregătit să devină dogele total care își impune voința „Consiliului celor Zece” (sau 8, 12 , 15), subordonându-și clanurile cleptocrate.

Pe de altă parte, piatra pe care o aruncă în curtea partenerilor pro-europeni e un semn că reforma s-a împotmolit și s-a compromis. Chiar dacă cei din ACUM au vrut să construiască o mașină de salubritate, a ieșit o mitralieră Kalașnikov.

Reformarea instituțiilor publice a degenerat într-o banală reglare de conturi. Procuratura și Magistratura sunt la ora actuală mai politizate decât sub Plahotniuc, iar legile adoptate la Chișinău și criticate de APCE încurajează ingerințele puterii în justiție.

Atâta doar că pentru dreptul de a împărți tortul național se bat acum mai multe grupuri de interese. Societatea revine la luptele oligarhice din anii 1990. Nimic nou sub soare.

În aceste condiții, Dodon se simte în largul său. El tocmai asta urmărea. Și-a acaparat suficiente pârgii pentru a interveni salvator când lucrurile vor scăpa de sub control.

Nu-i o situație ieșită din comun

Petru Bogatu: Eu te-am făcut, eu te omor!

Scris de Chișinău, România de Est (Basarabia)/Romanian Global News
Marți, 08 Octombrie 2019

Situația Republicii Moldova este jalnică, dar nu ieșită din comun. Oligarhii sunt o sumedenie în lume. Chiar și în Europa există nu puține (Grecia, Italia, Albania, Bulgaria, Ucraina, Serbia, Croația etc.).

În Georgia liderul și fondatorul partidului de guvernământ "Visul Georgian", Bidzina Ivanișvili, e un fel de Vlad Plahotniuc. Miliardar cu afaceri în tot spațiul ex-sovietic, conduce țara din umbră cu o mână de fier, guvernul de la Tbilisi fiind marioneta sa.

Nimeni nu promite însă în aceste țări, precum Maia Sandu sau Andrei Năstase, că oligarhia și corupția vor fi răpuse în doi timp și trei mișcări. Că lucrurile vor fi schimbate printr-o singură lovitură de grație în spiritul revoluționar al lui Che Guevara.

Își devorează propriii copii

Astfel de promisiuni utopice și ireale distrug țară și se întorc împotriva celor care le-au făcut. Combaterea corupției reclamă un efort continuu. Diminuarea și anihilarea influenței oligarhice este de asemenea un proces de durată. Cine încearcă să sară peste etapele evoluției sociale, deschide Cutia Pandorei.

Deloc întâmplător, Dodon se pregătește deja să confiște elanul vindicativ al Maiei Sandu și al lui Andrei Năstase. Cum, necum, coaliția ACUM/PSRM e născută de el, chit că la indicațiile lui Putin.

De aceea, tot președintele rusofil este pe cale să-i pună capacul conform celebrei maxime: eu te-am făcut, eu te omor. Așteaptă doar momentul potrivit. Până la urmă, orice revoluție se încheie, devorându-și propriii copii, nu-i așa?

Cred că liderii ACUM au fost sinceri în naivitatea lor când au promis să elibereze statul de oligarhie și corupție printr-un fulgerător atac cavaleresc. Cu bunele intenții, precum se știe, adesea este pavat drumul în infern.